

Auktion i Barrud 1944

Ur "Karlssönernas Barrud" (Alf G. 2002)

År 1944 var det dags för lösöreauktion hos Karlssönerna. Det var på våren, mitt i tjällossningen. En del besökare kom med hästskjuts och en del på cykel, men de flesta kom till fots. Somliga såg lite generade ut när de närmade sig gården. Som snyltgäster, objudna. Men alla var verkligen bjudna. Det stod tydligt i annonsen som auktionsförrättaren satt in i lokaltidningen.

Hemmafolket hade haft det körigt i veckor med att sortera saker både i stugan och uthusen. Vad skulle man slänga bort, vad skulle man ta med sig till det nya stället, vad skulle man sälja? På morgonen hade man ställt upp långbord på gårdstunet och dukat dessa med det bohag som skulle säljas. Möbler och annat skrymmande ställde man direkt på marken med någon sliten trasmatta eller brädstump inunder, som skydd mot vätan. Det serverades kaffe, läskedrycker, smörgåsar, bullar och kakor. Det var feststämning.

Fast: Fest för besökarna, det må så vara. För värdfolket var arrangemanget arbetsamt och ansträngande, fysiskt och psykiskt. Att stå där och se på, när folk i sömmarna synade saker som tills nu varit familjens samlade bohag, var tungt. Ja, det var rent plågsamt. Jag var sju år den gången och inte minns jag så mycket av sakerna som såldes, mer än att kreaturen såldes sist och då hade det gått flera timmar sedan man börjat spektaklet uppe vid stugan. Stämningen minns jag desto tydligare. Jag kände inte morföräldrarna och Per Adolf så väl då, men nu märkte jag att de var annorlunda. Hos alla tre fanns det bara dystra miner, tungsint tal, många suckar och trötta, spända ansikten. Det var inga skratt, det var inte ens några leenden. Besökarna däremot, de som köpte eller bara tittade på, tycktes bli allt mer oblyga och högljudda ju längre dagen led.

När auktionsbestyren var avklarade gick flyttlasset från Barrud till Vallsjöbol, där en nybyggd lillstuga stod och väntade Johan, Augusta och Per Adolf. Det var här de skulle tillbringa resten av sina liv, nära Birgit och Gunnar och deras barn. Augusta fortsatte att sköta de nykomnas hushåll, precis som hon gjort i Barrud. Johan ägnade sig åt grisarna och hönsen och Per Adolf satt snart på en pall i ladugården och mjölkade korna. Alla tre fick sin lilla folkpension som levererades av brevbäraren en gång i månaden men de hade dessutom fri tillgång till gårdens produkter, såsom potatis, mjölk och ägg och annat. Det här var i samma anda som det gamla systemet med hållningskontrakt. Familjen som drev gården tog sitt ansvar för de äldre. Johan, Augusta och Per Adolf fick visserligen inte stanna hemma i Barrud, men de var mera hemma i Vallsjöbol än någon annan stans, eftersom den närmaste släkten fanns där.

På bilderna här nere ser vi Per Adolf vid sin radioapparat, gården i Vallsjöbol (från luften) och Augusta sittande framför sitt nya hus.

Med detta - det sjunde korta avsnittet från den mycket detaljrika och omfattande berättelsen "Karlssönernas Barrud" - avslutas serien. 2013-10-15/ Alf